

רק פעמיים בימי חייו, כאשר יצא לחופשות מהכלא. בפסח השנה ראה כבר את הדירה לזוגות צעירים שהצליחה רחל להשיג עבור רם. אחיו הכין עבורו עבודה כנהג־משאית בחברת מץ אחרי שקיבל בחורה את רשיון הנהיגה שלו.

ימים אחדים לפני מותו היה אלברט אמור להופיע לפני הוועדה לעיון בעונש, הדנה בהורדת שליש מהעונש של אסירים המתנהגים היטב בכלא. לא היה כימעט ספק כי אלברט יזכה בהורדת השליש ויצא מבית־הסוהר באותו היום. אולם לשווא חיכו לו אשתו ועורך־הדין אריה שרעבי. שילטונות הכלא לא הביאוהו באותו יום לפני הוועדה, ושום הסבר על כך לא נתנו. אולם היום הראשון השבוע היה המועד האחרון להבאתו לפני הוועדה. הפעם היו השילטונות חייבים להביאו. האסון קרה ביום השלישי שלפני כן. בפיצוץ שאירע בכלא באר־שבע, בשעה שבע בבוקר, נפצע אלברט פצעים אנושים. אסיר בשם משה פנדו, שהיה עימו בתא, נפצע קל. אלברט מת מפצעיו תוך זמן קצר.

בשורת-מוות

ברדיו

רחל שמעה בחדשות ברדיו כי בכלא באר־שבע נהרג אסיר, שהיה שפוט לארבע וחצי שנים. היא חורה מבדיקות בנה בבית־חולים, וליבה בישר לה רעות. אחרי־הצהריים התקשרה טלפונית עם בית־הסוהר, אך שם סירבו לענות על שאלותיה והיפנוה לנציבות בתי־הסוהר בירושלים. אך גם התשובה שקיבלה שם הייתה חסרת־משמעות. רחל התחילה להבין כי מצפה לה בשורה רעה.

היא נסעה למיטרת שכונת־התקווה וביקשה משוטרת שתנסה להשיג עבורה את המידע. אולם גם לשוטרת סירבו השילטונות למסור אם אלברט רופא חי או מת. רק אחרי ייכוחים ארוכים, כאשר רחל החלה משתוללת בתחנת־המיטרת, אמרו לה לפנות למיטרת יפו. "שם", אמרו לה, "מחכה לך התשובה".

בקושי הצליחה לנהוג לשם, והשוטר ביפו אמר לה כי בעלה נהרג. "העורה היחידה שהגישה לי המיטרה הייתה שהם נהגו את מכוניתו בחורה הביתה, אחרי שהודיעו כי בעלי נפטר".

לולא התעקשה רחל ועברה את כל דרך־היסורים האיומה, הייתה הבשורה על מות אלברט מגיעה למישפחה באמצעות שידור החדשות בטלוויזיה, באותו ערב.

אחיו ואחיותיו של אלברט יושבים שיב

אסיר־נרצח אלברט רופא ביום נישואיו לרחל
מין ואהבה הולכים ביחד

זוהי שאלה חמורה. גם עיתויו של המוות, ימים ספורים לפני שיחרורו של אלברט, מעורר מחשבות. האם מישוה היה מעוניין למנוע את שיחרורו בכל מחיר?

המישפחה האבלה מחכה בקוצר־רוח ל־תשובות שיינתנו עליידי ועדת־החקירה, שמונתה לשם כך.

אלברט וידיד

„אם תישארי עם אלברט, נמשיך לעצור אותך...“

ההזמנה לחתונת אלברט ורחל
האב החורג תלה את עצמו

עה בחדר דל, על מיזרונים מהוהים, בכפרי שלם. הם מרידים ומיואשים. כל הבנות יפות־תואר, שחרחרות ומתול־תלות, וגם על האם, לבנה, ניכרים סימניו של יופי שחלף.

אך אלברט היה פאר המישפחה: גבהי קומה, שחרחר, ובעל עיניים יוקדות. כאשר הראו בני־המישפחה את אלבום התמונות, החלו מתייפחים ביתר שאת. שוב לא יכלו לעצור בדמעוניהם. הם זעקו: „כיצד הגיע חומר־נפץ לתאו של אלברט? מי רצח אותו?“

לדברי רחל, ביררה בעולם התחתון ו־גילתה כי סוהר הבריה את חומר־הנפץ לתאו של אלברט, ושהוא קיבל סכום גבוה עבור מעשהו זה.

האח, יוסי, אשר ראה את הגופה במכון הפאתולוגי, אומר כי היה מצורף אליה דו"ח מיטרת, שקבע כי המוות נגרם מפיצוץ רימון.

כיצד הגיע רימון או חומר־נפץ לאחד מבתי־הכלא השמורים ביותר במדינה?

בעיר־ראשון בני דודקביץ
המעצר עזר לגט